

2) Wysokość grzywny nałożonej na czterech skarżących w art. 4 decyzji 2003/382 zostaje ustalona na 10 935 000 euro.

3) W pozostałej części cztery skargi zostają oddalone.

4) Czterej skarżący i Komisja poniosą własne koszty.

5) Urząd Nadzoru EFTA poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 149 z 27.5.2000 r.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 1 lipca 2004 r.

w sprawie T-308/00, Salzgitter AG przeciwko Komisji (¹)

(Pomoc Państwa — Art. 4 lit. c) WS, art. 67 WS i 95 WS — Interwencje finansowe na rzecz przedsiębiorstwa Salzgitter — Granica z byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną i byłą Republiką Czechosłowacką — Pomoc nie notyfikowana — Szósty kodeks pomocy w dziedzinie przemysłu metalurgicznego — Bezpieczeństwo prawne)

(2004/C 239/28)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-308/00, Salzgitter AG, z siedzibą w Salzgitter (Niemcy), reprezentowana przez J. Sedemunda oraz T. Lübbiga, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, popierana przez Republikę Federalną Niemiec (pełnomocnicy: W.-D. Plessing oraz K. Schroeter, adwokat) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: K.-D. Borchardt oraz V. Kreuzschitz, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 czerwca 2000 r. 2000/797/EWWiS, dotyczącej pomocy Państwa wdrożonej przez Niemcy na rzecz Salzgitter AG, Preussag Stahl AG oraz oddziałów metalurgicznych grupy obecnie połączonych pod nazwą Salzgitter AG – Stahl und Technologie (SAG) (D. U. L 323, str. 5), Trybunał (czwarta izba w składzie powiększonym) w składzie V. Tiili, prezes, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij i M. Vilaras, sędziowie; sekretarz: I. Natsinas, administrator, wydał w dniu 1 lipca 2004 r. wyrok, który zawiera następujące rozstrzygnięcie.

1) Stwierdza się nieważność art. 2 i 3 decyzji Komisji nr 2000/797/EWWiS dotyczącej pomocy państwa, wdrożonej przez Niemcy na rzecz Salzgitter AG, Preussag Stahl AG oraz oddziałów metalurgicznych grupy, obecnie połączonych pod nazwą Salzgitter AG – Stahl und Technologie (SAG).

2) Skarżąca ponosi jedną trzecią kosztów własnych.

3) Komisja ponosi, oprócz kosztów własnych, dwie trzecie kosztów strony skarżącej.

4) Republika Federalna Niemiec ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 335 z 25.11.2000.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 7 lipca 2004 r.

w sprawach połączonych T-107/01 i T-175/01 Société des mines de Sacilor – Lormines SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Traktat EWWiS — Hutnictwo żelaza — Zrzeczenie się koncesji górniczych — Obciążenia nałożone przez Republikę Francuską na przedsiębiorstwa górnicze — Zażalenie — Brak pozytywnej odpowiedzi ze strony Komisji — Skarga na zaniechanie — Skarga o unieważnienie — Dopuszczalność — Legitymacja do działania — Przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 80 WiS)

(2004/C 239/29)

(Język postępowania: francuski)

W sprawach połączonych T-107/01 i T-175/01, Société des mines de Sacilor – Lormines SA z siedzibą w Puteaux (Francja), początkowo reprezentowana przez G. Marty, następnie przez R. Schmitt, adwokatów, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich reprezentowanej przez G. Rozeta oraz L. Ström, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, których przedmiotem są skarga na zaniechanie oraz, ewentualnie, skarga o unieważnienie, skierowane przeciwko odmowie ze strony Komisji uwzględnienia zażalenia złożonego przez skarżącą, mającego na celu uzyskanie stwierdzenia naruszenia przez Republikę Francuską postanowień art. 4 lit. b) i c) WiS i art. 86 WiS w wyniku nałożenia na skarżącą rzekomo nadmiernych obciążeń w ramach procedur opuszczenia i zrzeczenia się posiadanych przez nią koncesji górniczych, Sąd Pierwszej Instancji (czwarta izba), w składzie: H. Legal, prezes, V. Tiili i M. Vilaras, sędziowie; sekretarz: J. Palacio González, główny administrator, wydał w dniu 7 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Skargi zostają odrzucone jako niedopuszczalne.

2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 227 z 11.8.2001.